

Тазкия дарслари (164-дарс). Тоатни ошкора қилиш ва гуноҳни беркитишга рухсат

ТАЗКИЯ
164-ДАРС

Шайх Муҳаммад Содиқ Муҳаммад Юсуф роҳимаҳуллоҳнинг «Тасаввуф ҳақида тасаввур», «Рухий тарбия» 1-2-3-жузи ва «Хислатли ҳикматлар шарҳи» 1-2-3-4-5-жузи китоблари асосида бериб борилади. Мавзуларнинг тўлиқ матни билан танишиш учун китобнинг ўзига мурожаат этиш тавсия этилади.

17:00 / 18.12.2021 2881

Тоатни махфий қилишда ихлос ва риёдан сақланиш фойдаси бор. Тоатни ошкора қилишда эса бировларнинг эргашиши ва одамларга яхшилиқни тарғиб қилиш фойдаси ҳам бор.

Ҳажга ўхшаш ибодатларни эса махфий қилишнинг умуман иложи йўқ. Бас, шундай экан, амални ошкора қилган одам қалбини кузатиб бориши лозим. Токи унда махфий риёнинг муҳаббати пайдо бўлиб қолмасин. Доимо одамлар эргашишини ният қилиб турсин.

Бас, кимнинг иродаси кучли бўлиб, ихлоси нафсига эгалик қилолса, унинг наздида одамларнинг мақтови ва қоралови ҳеч нарса бўлмай қолса, амалини ошкора қилавериши мумкин. Чунки яхшиликка тарғиб қилиш яхшиликдир.

Салафи солиҳларнинг бир жамоалари одамлар ўрнатқан олиши учун ўзларининг аҳволи шарифларидан баъзиларини ошкора қилар эдилар. Улардан бирлари жон таслим қилиш пайти келганда: «Менга йиғламанглар! Мен мусулмон бўлганимдан буён бирор оғиз хато гап гапирганим йўқ», деган.

Абу Бакр ибн Айёш раҳимаҳуллоҳу ўғлига: «Бу хужрада Аллоҳ таолога маъсият қилишдан ҳазир бўл! Мен унда ўн икки минг марта хатм

هَلَلِى لَصِّى بِّنَالَا دُنْعُ تُنُكْ : لَأَقُ هُنْعُ هَلَلِى ضَرِّ كَلَامِ نَبِّ سَنَأُ نَعُ
هُمُقَأَفُ أَدْحُ تَبَصَأُ يِّنَا ، هَلَلِى لَوُسَرِى : لَأَقُفُ لُجْرُ هَأَجَفُ مَلَسُو هِيَلَعُ
سِّى بِّنَالَا عَمُ كَلَصَفُ هَالَصَلَا تَرَضَحُو : لَأَقُ هُنْعُ هَلَأَسَى مَلَوُ : لَأَقُ سِّى لَعُ
مَلَسُو هِيَلَعُ هَلَلِى لَصِّى بِّنَالَا كَصَقُ أَمَلَفُ ، مَلَسُو هِيَلَعُ هَلَلِى لَصِّى
سِّى فُمُقَأَفُ أَدْحُ تَبَصَأُ يِّنَا ، هَلَلِى لَوُسَرِى : لَأَقُفُ لُجْرُ هَالَصَلَا مَأَقُ هَالَصَلَا
هَلَلِى لَأَنِإَفُ « : لَأَقُ مَعْنُ : لَأَقُ «؟ أَنْعَمَ تَبَصَأُ دَقُ سَنِيَلَأُ» : لَأَقُ هَلَلِى لَأَبَاتُ كُ
سِّى رَأَخُ بَلَأُ هَأَوْرُ . «كَبِّنُ دَكَلُ رَفَعُ دَقُ

Анас розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларида эдим, бир киши келиб: «Эй Аллоҳнинг Расули, мен ҳаддга (зино жазосига) лойиқ иш қилдим. Уни менга жорий қилинг», деди.

Ул зот ундан у нима эканини сўрамадилар. Намоз вақти бўлди. Ҳалиги одам Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга намоз ўқиди. Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозни ўқиб бўлганларидан сўнг, ҳалиги одам ўрnidан туриб:

«Эй Аллоҳнинг Расули, мен ҳаддга лойиқ иш қилдим, менга Аллоҳнинг ҳукмини жорий этинг», деди. Ул зот:

«Биз билан намоз ўқидингми?» дедилар. У:

«Ҳа», деди.

«Батаҳқиқ, Аллоҳ сенинг гуноҳингни мағфират қилди», дедилар у зот».

Бухорий ривоят қилган.

Ҳа, банда гуноҳ қилган бўлса ҳам, қалбида Аллоҳ таоло муҳаббат қилган нарсаларга муҳаббат бўлиши мумкин.

Риёдан қўрқиб тоатни тарк қилишда ҳам ҳолатга қаралади. Агар амалнинг сабаби дунё бўлса, уни тарк қилиш лозим. Чунки бундай амал тоат эмас, маъсиятдир. Агар амалнинг боиси дин ва холис Аллоҳ таолонинг розилиги бўлса, уни тарк қилиш лозим эмас. Чунки бундай ибодат риёга кирмайди.

Шунингдек, риё дейилишидан қўрқиб, амални тарк қилиш дуруст эмас.

Чунки бу шайтоннинг ҳийлаларидандир.

«Руҳий тарбия» китоби асосида тайёрланди